

זוגיות רוחנית סדרה 2

"צופן האלה"

על-פי לימוד של גשה מייקל רואץ' ולאמה קריסטי מקנאלי

תרגום, עריכה והגשה (רמת-גן, דצמבר 2008)

על-ידי

ד"ר דבורה צביאלי – לאמה דבורה-הלה

שיעור מס' 1 – חלק ב'

יש מחצית שנייה ליסודות שאנחנו צריכים להניח לשמונה, והמחצית הזאת מסתכלת על איך אנחנו נוהגים להגיב כשקורים לנו דברים. איך הטבע האנושי שלנו? איך אנחנו נוהגים להגיב? מה קורה אם אנחנו לא זוכרים שהכל הד, או אם אנחנו לא יודעים שהכל הד? איך אנחנו מגיבים כשאנחנו לא יודעים שזה הד? אז בא שיר לא יפה. מה אני עושה?

הדילמה של סוחר היהלומים

בהרצאות שגשה מייקל ולאמה קריסטי עשו כאן, הם נתנו את הדוגמא של סוחר היהלומים, אתם זוכרים? בואו נשתמש לרגע בדוגמא הזאת.

אז הסיפור של סוחר היהלומים, שבאה גברת לקנות יהלום, והסוחר מציג לה יהלום אחד שיש לו, וזה יהלום גדול והוא אומר: 'המחיר טוב ואני אתן לך הנחה, והוא גדול והוא מבריק והוא חתוך יפה וזה... אבל מה? הוא קצת צהבהב. לא נורא'. היא אומרת: 'לא! אני לא רוצה צהוב'. 'הו! אז אין שום בעיה. הנה יש לי פה יהלום לבן לגמרי, קצת יותר קטן, אבל לבן לבן. רק מה? יש לו איזה כתם קטן קטן. בקושי מבחינים [בן]. יש איזה כתם שחור בפנים, אז את יכולה לבחור';

א. צהוב גדול

ב. או לבן קטן אבל עם כתם.

'זה או זה? צהוב או לבן?'

אז הוא מכניס אותה לדילמה. היא צריכה לבחור עכשיו ומרוב שהוא מבלבל אותה עם הבחירה, היא שוכחת שיש לה אופציה שלישית: לא לקחת אף אחד מהם. היא רוצה יהלום טוב. היא לא חייבת לבחור בין שתי האפשרויות האלה, כן?

הקטע הזה שבו אנחנו נכנסים לדילמה: "זה או זה?" זה המצב שבו אנחנו נמצאים אם אנחנו לא זוכרים את האפקט של ההד. אם אנחנו לא מבינים שכל מה שאני פוגש/ת זה הד, ואז אני אומר/ת: 'הו! זה קרה'. 'הוא אמר'. 'היא אמרה'. 'הם עשו'. עכשיו מה אני עושה? אני הולכת להגיד להם? אני הולכת להתגרש מהם? אני הולכת להתפייס איתם? מה מתאים עכשיו לעשות? מה אני אעשה עכשיו בתגובה? כבר הפסדתי את המערכה. ברגע שנכנסתי לפה, הפסדתי את המערכה על האושר המירבי. הפסדתי את הדרך. אני כבר לא בדרך.

למה? כי אני נכנסת עכשיו לתוך מקום שבו אני צריכה להחליט בין שני דברים שאף אחד מהם לא טוב.

ללכת ולהגיד להם מי הם ומה הם עשו לי ומה הם אמרו לי, ולמה זה לא בסדר מה שהם עשו לי ואמרו לי, וזה וזה וזה... האם זה משנה? האם זה עובד? כמה מכם ניסו לעשות את זה? אולי הם עשו כן כן עם הראש. אולי זה עבד לזמן מה. עובר זמן והמצב עוד פעם חוזר על עצמו כאילו שלא דיברנו. הרי רק אתמול הסכמנו, נכון? עוד פעם חוזר על עצמו. למה זה חוזר על עצמו? כי הסיבה העמוקה לא השתנתה. הסיבה הקארמית למה הדבר הזה חוזר אלי. אני עדיין שרה את השיר הזה, אז ההד ממשיך לחזור אלי, כי זה לא בא מהם! זה בא ממני. זה לא בא מהם.

האפשרות השנייה: לשתוק, לא להגיב ולרתוח בפנים – אותו הדבר. לא פתרתי את הבעיה.

אנחנו אומרים שיש תמיד אפשרות שלישית. יש תמיד אפשרות שלישית וזה ללכת על הטוב ביותר, והיא לא באופציות האלה שאנחנו באופן נורמלי רגיל מורגלים ללכת לבחירות האלה 'מה אני עושה עכשיו?'

כל פעם שאתם נמצאים במצב רוח אומלל או דכאוני או כל פעם שאתם נמצאים במצב הזה שאתם לא יודעים מה לעשות; ללכת ככה או ככה? זה אינדיקציה ששכחתם את אפקט ההד או לא הבנתם אותו או לא הפנתם אותו. זה אינדיקציה שאתם לא בכיוון.

למה? אנחנו אומרים שכל ההד הזה, שזה הכל קארמה. זה הכל משהו שאני זרעתי וחוזר אלי. קארמה לוקח לה זמן להבשיל. יש את הפער הזה של ההבשלה. אין שום דבר שאני יכולה לעשות בהווה שמשפיע על הקארמה הזאת. בהווה, אם היא מבשילה; מישוהו צורח עלי. מישוהו לא מתנהג איתי יפה. זה הד שחזר אלי. מה שאני עושה עכשיו, זורע זרעים להד הבא שיחזור וייקח לו את הפער הקארמי שלו, את זמן ההבשלה שלו.

אני לא יכולה להשפיע בהווה על ההווה. לא יכולה. זה מאוחר מדי. זה כבר קרה. ההד כבר חזר אלי. אני לא יכולה להחזיר אותו בחזרה להר. אני לא יכולה. זה כבר קרה. זה חסר תקווה. אז מה אני אעשה? מה אני אעשה אם אני מבינה את זה? מישוהו צורח עלי. אני אגיד לו למה הוא לא צודק או שאני אשתוק ואני אבליג ואחכה לפעם הבאה? מה אני אעשה?

לא זה ולא זה.

תביני שאם הוא צורח עליך, זה בגלל שאתה צרחת על אנשים בעבר, אז אל תזרעי עוד זרעים כאלה. בוודאי לא לצרוח עליו, אבל לא לשבת ולרתוח בפנים, אלא להתחיל לזרוע זרעים הפוכים. בדיוק להפסיק את מה שלא נעים לי. איך אומרים אצלנו? "השנוא עליך, אל תעשה לחברך", נכון?

אז איך? אני אפילו לפעמים לא יודעת מה אני צריכה להפסיק, אז הם באים ומדגימים לי. הם נותנים לי הד: 'הנה! זה מה שאת צריכה להפסיק!' בדיוק, בדיוק, זה מה שחוזר אליך. את זה אתה צריכה להפסיק. את זה אתה צריכה לשנות.

הבעיה שלנו - שיש לנו עיוורון בתודעה שלנו. אצלנו אומרים: "עיניים להם ולא יראו", נכון? יש לנו עיניים ואנחנו לא רואים. אנחנו לא רואים את הסיביות העמוקה שמניעה את העולם הזה, ואז אנחנו נופלים לתוך המלכודת של סוחר היהלומים: זה או זה? זה או זה? איך להגיב? מה אני צריכה לעשות כאן? לטכס עצה? לכנס את מועצת המנהלים? איך נגיב לטקטיקה הזאת? מה נעשה עם זה?

זה לא שם הפתרון. לא שם הפתרון. יש תמיד את הדרך השלישית, והיא מתוך ההבנה של אפקט ההד. תמיד הדרך שעובדת חייבת לטפל בסיבות האמיתיות העמוקות למה שקורה, והם אף פעם לא שם. הם אף פעם לא שם! הם תמיד פה! הם תמיד פה!

אז מה לעשות? להסביר להם או לא להסביר להם? זה לא משנה. תתחילי עכשיו את/ה לייצר את השירים שאתה רוצה לשמוע.

אז אין לנו איזה שיטה בטוחה, איזה שיטה שתמיד עובדת למנוע אי נעימויות בהווה. זה אין. אין! אני לא יכולה למכור לכם כזה דבר כי אין לי כזה דבר, כי זה לגמרי תלוי מה אתם עשיתם בעבר. זה מה שיחזור אליכם, אז אין לי שום עצה איך מחר תצאו מפה והכל יהיה נפלא. זה אין. אני לא יודעת לעשות את זה, ואף הבודהה לא יכול לעשות את זה. כל מה שמורים יכולים לעשות, זה ללמד אותנו את העקרונות האלה כדי שאנחנו נתחיל לזרוע את הזרעים שלנו; שאנחנו נהיה הגננים שזורעים את הזרעים שלנו.

וזה איך שהלימוד הזה הולך. הלימוד הזה מלמד אותנו איך לזרוע את הזרעים כדי שהזוגיות תגשים את כל המטרות הנפלאות שאנחנו רוצים ממנה.

אז מה הדרך שעובדת? מה הדרך השלישית להיפטר מאדם לא נעים או מאדם כועס או מאדם שפוגע? מה הדרך? להפסיק לעשות את הדברים האלה בעצמי, ולעשות את ההיפך בעצמי. לעשות את ההיפך, וככל שאנחנו יכולים להפנים יותר את הלימוד הזה ולתרגל אותו, וצריך לתרגל את זה במדיטציה, כי כשמגיעה איך אומרים? שעת המבחן, כן? אנחנו נשכח. אנחנו נשכח. יש לנו כבר נטיות/הרגלים מושרשים עמוק עמוק של תגובה, ואם לא נתרגל את זה היטב במדיטציה, התגובה הרגילה שלנו תקפוץ ואחר-כך נצטער.

אז אלה נושאים להרבה מדיטציה, הרבה מדיטציה. קחו לכם רבע שעה ביום, שבו על הכרית, חישוב על האפקט של ההד ואיך הוא ישים בחיים שלכם? על האפקט של המלכות של הסוחר יהלומים, ואיך זה ישים בחיים שלכם?

ותמיד יש לנו הסברים. תמיד יש לנו הסברים: 'או קיי! הבוס בא. הוא לא מבסוט. לא עשיתי את העבודה בזמן, אבל בסדר! אבל הוא לא נתן לי מספיק זמן. הוא נתן לי רבע שעה. זו עבודה של שעתיים. מה...?'

הכעס שלו לא קשור למה שקרה עכשיו. אם הוא בא וצורח עלי עכשיו, אין לזה קשר לכמה זמן היה לי לעשות את העבודה עכשיו. זה הכל בא בגלל שאני בעבר צרחתי על אחרים. יש פער זמן. אנחנו מתבלבלים כי אנחנו חושבים: 'זה בא אחרי זה. אני ניסיתי לעשות את העבודה, ועכשיו הוא בא וצורח עלי. הא! הוא בטח צורח כי אני לא...!'

לא! זה מה שמבלבל אותנו. זה העיוורון שלנו. זה אמנם בא אחד אחרי השני, אבל אין קשר של סיבתיות ביניהם. הסיבתיות היא הרבה יותר עמוקה, והיא נסתרת, והסיבה קרתה הרבה יותר מוקדם, כשאני צרחתי על אחרים. אם אני עשיתי כמיטב יכולתי להשלים את הג'וב ובאמת לא היה לי מספיק זמן, אני שם הייתי וצילמתי את עצמי עושה כמיטב יכולתי. זה יחזור אלי.

זה יחזור אלי בצורה שאחרים בעתיד ינסו כמיטב יכולתם לעזור לי כשאני אצטרך, כי אני ניסיתי לעזור לבוס שלי כמיטב יכולתי, בין אם הצלחתי בין אם לא הצלחתי. אם היתה לי הכוונה הטהורה לעשות את זה כמיטב יכולתי, [זה] יחזור אלי. הקארמה הזאת תחזור אלי, אבל ייקח זמן, ומה שחוזר עכשיו מיד אחרי זה, זה קטע מסרט אחר. הקשר של הזמן הוא לא הקשר הסיבתי.

אם נסתכל עכשיו על הרגע הזה שלנו יחד כאן, כולכם באתם לכאן. מה הביא אתכם לכאן? אתם יכולים להגיד: 'ראיתי מודעה. נכנסתי לאוטו. הנעתי את האוטו והגעתי.'

Well! ראיתם מודעה, נכנסתם לאוטו, הנעתם את האוטו והגעתם. כל זה קרה בפרק זמן של מה, שעות? ימים? זו לא הסיבה הקארמית שהביאה אתכם לכאן. זו לא הסיבה העמוקה שהביאה אתכם לכאן. איך אנחנו יודעים את זה? יש אנשים שקראו את המודעה והם לא כאן. יש אנשים שלא קראו את המודעה והם כאן. יש אנשים שנכנסו לאוטו והאוטו לא הצליח להגיע לכאן. יש אנשים שאין להם אוטו והגיעו לכאן, או קיי? יש כאלה?

הסיבות שהביאו אתכם לכאן הן הרבה יותר עמוקות. הן הרבה יותר עמוקות. יש בכך הרבה חסד שמביא אתכם לחפש את הדברים האלה ולשמוע אותם, ומפגיש אתכם עם הלימוד הזה. הידע הרוחני תמיד מחפש את הסיבה העמוקה, את הסיבה הקארמית, והיא תמיד קשורה במה אתם עושים. היא תמיד בדיכום.

ומה שיפה זה שהסיבות האמיתיות הן תמיד עובדות. כי הסיבות לכאורה, אלה שאנחנו חושבים שזה הסיבה, לפעמים עובדות לפעמים לא. לפעמים אתם מניעים את האוטו והוא מניע, ולפעמים אתם מנסים להניע והוא לא מניע, או קיי? לפעמים אתם מתכוונים לבוא ויוצא לכם לבוא, ולפעמים אתם מתכוונים לבוא ולא יוצא לכם לבוא. יש אנשים שלא התכוונו לבוא, ושינו את התוכניות והם כן באו, ויש כאלה להיפך; שהתכוונו לבוא, ונכנסו משהו והם לא באו, כי הסיבה שאתם פה היא לא במה שנראה שקרה לפני זמן קצר או במה שנראה לכם. היא יותר עמוקה.

ומכיוון שהסיבות האמיתיות הן תמיד עובדות, בניגוד לסיבות "לכאורה" שלפעמים עובדות, לפעמים לא; לפעמים האוטו מניע, לפעמים לא. אם אתם מבינים איך לעבוד עם הסיבתיות האמיתית, אתם יכולים לעצור, להפסיק, לחסל את כל מה שאתם לא רוצים בחיים שלכם, ואתם יכולים לייצר לחלוטין את כל מה שאתם רוצים בחיים שלכם, ועוד הרבה יותר שאתם אפילו עוד לא יודעים לנסח לכם אפילו במלים.

עכשיו אם נחזור רגע למערכות יחסים - ההשתלשלות הרגילה במערכות יחסים, גם אם מתחילים עם מערכת יחסים שהיא מושלמת, שהיא פרפקט, גם אם היא ממשיכה להיות פרפקט - מי שמצליח, באופן נורמלי רגיל, אנחנו ניאלץ לאבד את בני הזוג.

במוקדם או במאוחר, אנחנו מאבדים אותם. המוות יפריד בינינו. אנחנו ניאלץ לעזוב את העולם הזה לבדנו. בצורה הנשגבת ביותר, הגבוהה ביותר של הלימוד הזה, זה לא חייב להיות ככה. זה לא נכון שנגזר עלינו להיקרע מעל כל האנשים שאנחנו אוהבים. זה בא מהעיוורון הזה הרוחני שדיברנו עליו, שאנחנו לא

מבינים איך העולם הזה עובד - את הסיבתיות העמוקה של דברים, וזה בא מזה שאנחנו מגיבים לדברים כאילו שאני יכול/ה להשפיע עליהם ברגע ההווה, ואני לא! **אני לא יכול/ה להשפיע על ההווה. רק על העתיד.**

ואם אנחנו באמת נלמד להשתמש בעקרון של ההדד, ונלמד לעבוד עם סיבות אמיתיות, אין דבר שהוא לא בכוחנו לעשות, כולל האסון האולטימטיבי הזה של להיאלץ להיות נקרעים מעל כל אהובינו, כל האנשים שאנחנו אוהבים. אנחנו יכולים להישאר איתם לנצח, ולא זקנים לנצח אלא באושר מדהים לנצח.

אז על זה נדבר קצת יותר מאוחר.

נעבור להתחייבות הראשונה.

אז הנוסח המלא של **ההתחייבות הראשונה** זה - Yunpey kunto mi nye chö. כתוב לכם רק חלק מזה. כתוב Yun chö בכתבי הזה המוזר, ומתורגם מה?

סימנים הפוכים.

למה הפוכים? נתחיל לדבר על למה הפוכים, ואחר-כך נדבר על סימנים. אז נתחיל מהמלה "הפוכים". פה זה מתייחס לשאלה למה זה ואיך זה שאנחנו מתחילים מערכות יחסים והן מתחילות בצורה מדהימה. אנחנו מאוהבים עד לשגעון זה בזה ומוכנים לעשות הכל בשבילם והכל יחד איתם, ולהיות איתם, ואז לאט לאט במשך השנים היחסים האלה מתנוונים, מתבלים, ו[זה] מגיע אצל חלק מאיתנו למקום שכל מה שאנחנו רוצים זה להיפרד מהאנשים האלה. איך זה? למה זה קורה? למה זה מתחיל כל-כך נפלא והולך ומאבד מקסמו ומכוחו ומסתיים הרבה פעמים ברע? למה זה?

כמו שאמרנו, זאת נטייה אנושית, מאוד רגילה, להיכנס לספירלה הזאת שמושכת למטה. להיכנס לספירלה לא טובה, למסלול לא טוב, וזה כולל את מערכות היחסים שלנו. זה לא רק מוגבל למערכות יחסים, אבל זה כולל.

מתחילים מאוד טוב, ובגלל הנטייה הזאת שיש לנו, אנחנו כל הזמן יוצרים את הסיבות לקלקל את זה, לבלות את זה. אנחנו אפילו לא יודעים איך. אנחנו לא מתכוונים לקלקל, אבל בגלל העיוורון שלנו והבורות שלנו, אנחנו מייצרים קארמה לא טובה. אנחנו לא יודעים איך להמשיך את מה שטוב בחיינו.

אם יש משהו טוב בחיינו, איך להמשיך את זה שזה ימשיך להיות טוב ושלהיפך, זה ילך וישתפר ויעלה למעלה. במקום זה, זה הולך ככה.¹ אנחנו לא יודעים איך לשמור על המצב הזה שבו אנחנו מאוהבים עד לשגעון אחד בשני, אז הנדר הזה או ההתחייבות הזאת, נותנת לנו את המפתח לשאלה הזאת.

אנחנו לא אשמים שזה קורה. זה קורה לרובנו, וזה לא אשמתנו. זה גם לא אשמת בן או בת הזוג. זה לא אשמתנו וזה לא אשמתם. זה התגובות האינסטינקטיביות שלנו כבני אדם, **ואנחנו צריכים ללמוד איך לפעול הפוך.** זה הצד של הפוך כאן. איך **לפעול בצורה הפוכה שהופכת את הספירלה. לעשות הפוך ממה שהיינו עושים באופן רגיל, כי מה שאנחנו עושים באופן רגיל, מוריד אותנו למטה. שוחק את היחסים.**

אני אתן לכם דוגמא. נאמר שאתם מנסים להתרכז לעשות איזושהי עבודה. זה יכול להיות ישים לגביכם, יכול להיות שלא. אתם מנסים להתרכז באיזו משימה, באיזו עבודה. [אתם] יושבים ליד המחשב. אתם צריכים ריכוז. בא בן או בת הזוג שלכם ומפריעים לכם. כל רגע יש להם משהו. [הם] צריכים אתכם. כל רגע הם מפריעים לכם.

מה תעשו עכשיו? מה נעשה עכשיו? נסגור את הדלת? נגיד להם שישתקו? נצחק עליהם? נבליג? ננסה להתעלם מהם? מה? מה נעשה עכשיו? זה היהלום הצהוב והיהלום עם הכתם. אם מבינים את אפקט ההדד, מה נעשה?

אם זה בא אלי, זה בגלל שאני לא נתתי לאחרים להתרכז בעבודה שלהם. זה יכול להיות בן זוגי וזה יכול להיות ממצבים אחרים. מה אני עכשיו צריכה לעשות? אני צריכה להקפיד במיוחד לכבד את הריכוז של אחרים. לא להפריע לאחרים בעבודה שלהם כשהם מרוכזים. להיפך! לא רק לא להפריע. לעזור להם.

¹ בספירלה שירודת כלפי מטה.

ליצור תנאים בשבילם; אולי הם צריכים מקום שקט? אולי אני צריכה/ה לשמן את הצירים של הדלת?
לחפש דרכים באופן אקטיבי לעשות את ההיפך. [אם] בא אלי משהו, אני צריכה/ה לעשות באופן אקטיבי
את ההיפך. אז זאת הדוגמא של הצד ההפוך פה.

וזה אומר בשבילי לעצור לפני שאני מגיב/ה: 'עוד פעם הפריעו לי. עוד פעם! תמיד מפריעים לי! תמיד...'
לפני שאני נכנס/ת לתגובה הזאת, אני צריכה/ה רגע, רגע אחד של שפיות בתודעה שלי; לזכור את האפקט
ולעצור לפני שאני מייצר/ת את התגובה ששוחקת את מערכת היחסים.

איך אני אצליח לעשות את זה? איך אני אצליח לתפוס את עצמי רגע לפני? לא תצליחו אם לא תעשו את
המדיטציה הזאת. לא תצליחו, כי ההרגלים יגברו עליכם. אנחנו כבר מורגלים מאז ומתמיד להגיב כמו
שאנחנו מגיבים, דברים ששוחקים את החיים שלנו ואת מערכות היחסים שלנו. אז צריך לשמוע את זה
הרבה, ללמוד את זה הרבה, לעשות הרבה מדיטציה על זה.

וגם במצב חי כשזה קורה, קשה לתפוס את עצמנו. אני צריכה/ה להיות מאוד מודעת/ת כדי לתפוס את עצמי.
אבל זה הרבה יותר קל על הכרית, כשאתם יושבים בשקט ואתם חוזרים על הסצנריו בראש שלכם, ואתם
לא באינטראקציה עם אף אחד. אתם ביניכם לבין עצמכם. הרבה יותר קל אז לתרגל. לתרגל איך עשיתי
בעבר ואיך אני אצטרך לעשות, וליצור את הזרעים האלה שכשזה יקרה בפועל, שיהיה לי את השנייה
הזאת או את השלוש שניות האלה של שפיות לפני שאני מתפוצצת. לפני שאני עושה את הדבר הרגיל
ששוחק.

וצריך לזכור פה שלא תמיד מצליחים. אל תצפו להצלחה מסחררת ביום הראשון, זה לוקח הרבה זמן
לשנות הרגלים. הרבה מאוד זמן והבנה מאוד עמוקה, ולמעשה להביא לשינוי עמוק, דורש חריש מאוד
עמוק. אם ניסיתם ולא הצלחתם, אל תשפטו את עצמכם. זאת מלחמה ארוכה. אבל אפילו השנייה האחת
של היסוס לפני שהתפרצתם - רגע אחד ניסיתם לא להתפרץ ואז הם המשיכו להפריע ואז התפרצתם -
השנייה הזאת זורעת זרעים. השנייה הזאת מאפשרת את השנייה הבאה, והיא מאפשרת את הפעם הבאה
שהיהו שתי שניות, ופעם שלישית שלוש שניות, ובסופו של דבר תנצחו את הדפוס הזה שממרר את חייכם,
וזה בידכם לגמרי! זה לא קשור אליהם, כי הם הד. הם הד. רק אתם יכולים לייצר את הסיבות ההפוכות.

הזרעים האלה שאתם שותלים במאמץ לשנות את הזרם הזה, הם מאוד חזקים. כי אחד החוקים של קארמה
שדיברנו על זה בהזדמנות בעבר, זה שהיא תמיד מתגברת. **התוצאה היא תמיד יותר גדולה מהסיבה**, אז
אם אני ניסיתי עכשיו שנייה אחת להתאפק, זה מאפשר הרבה יותר בעתיד, וזה יתחיל לחזור אלי די מהר.

אם אתם עושים את זה באופן עקבי, גם אם נכשלתם, גם אם בסופו של דבר התאפקתם זמן מה ובסופו של
דבר התפוצצתם, זה זורע את הזרע ליכולת שלכם להמשיך, והתוצאות לא יאחרו לבוא. ייקח להם קצת
זמן. תהיה עוד תקופה שאולי אנשים ימשיכו לעשות את אותו הדבר אתכם למרות שאתם כבר עושים
משהו אחר, או מנסים לעשות משהו אחר. תנו לזה קצת זמן. אל תוותרו. המשיכו. הבינו שהד - לוקח לו
זמן לחזור, והמשיכו לזרוע את הזרעים. המשיכו לזרוע את הזרעים ההפוכים. לעשות את ההיפך ממה
שאנחנו מורגלים לעשות.

אז כאילו אתם מפסידים מערכה אחת. אתם מפסידים שתי מערכות. אם אתם לא מוותרים, בסופו של
דבר אתם תנצחו במלחמה, וזה יכול לקחת הרבה מערכות, וזה ייקח הרבה מערכות. זה לא עניין קטן
לייצר אושר. לא עניין קטן. אם זה היה קל, כבר כולנו היינו בגן עדן. זה לא עניין קטן. זה דורש
מאמץ.

זה דורש נחישות, אבל הנחישות תבוא אם אתם מבינים את העקרון; את העקרון של ההד שכל מה
שחוזר, חוזר ממה שאתם עושים. אם אתם מבינים את זה ומסוגלים לחרוט את זה בתודעה שלכם
מספיק עמוק שזה יהיה לכם זמין ברגעים קשים, ברגעי מבחן, המציאות תתחיל להשתנות. החיים
שלכם יתחילו להשתנות. יהיו [לכם] פחות ופחות מהדברים הלא רצויים במערכות היחסים שלכם
ובחיים שלכם בכלל.

נעבור לחלק השני, וזה הסימנים.

אז המלה "סימנים" כאן בכלל הראשון הזה, היא קשורה לקטע של למצוא בני זוג רוחניים. איך
למצוא אותם.

אז איך אנחנו בדרך כלל מוצאים בני זוג? אנחנו רואים מישהו, מבחינים במישהו. פוגשים מישהו ומשהו מסב את תשומת לבנו. אנחנו מתחילים לשים לב אליהם. אנחנו מתחילים להתעניין בהם. משהו מושך אותנו לשמה או מסקרן אותנו שמה.

פה זה קשור למנהג עתיק. ברגע שאנחנו פוגשים את האדם הזה, יש מערכת תקשורת נסתרת ועמוקה יותר מאשר הראייה הרגילה שלנו. איך אנחנו יודעים מי יהיה בן זוג או בת זוג רוחניים בשבילנו? איך אנחנו יכולים לדעת דברים כאלה?

אז יש פה תקשורת שהיא גבוהה יותר, שהיא שמימית, אם תרצו. היא רוחנית והיא מתנהלת כל הזמן בין אנשים, רק אין לנו עיניים להבחין בה, אבל היא ישנה כל הזמן. אנחנו טובלים בה כל הזמן. היא לא מדוברת. היא לא נאמרת. זה לא דברים שנאמרים וזו בעצם שפה של סימנים, ולרוב הם יראו לנו לגמרי נאיביים או סתמיים. אנחנו לא יודעים לקרוא אותם, אבל יש שפה שלמה של סימנים.

אז אם אתם יושבים ופוגשים מישהו כזה שנראה לכם, [ש]אולי הוא או היא יהיו בן או בת הזוג שלכם הרוחניים, אתם יכולים לנסות באופן מכוון ליצור איזו שפת סימנים ולראות איך הם מגיבים. אתם יושבים ב"ארומה" ומישהו בזווית העין נראה לכם. אתם יושבים עם המחשב ואתם עושים מדי פעם איזו תנועה, משהו שיכול להיות סתמי לשאר העולם, ותראו אם הם מגיבים, ואתם לא צריכים להגיד שום דבר. ראו אם חוזר אליכם איזה הד, איזה סימן, ואני סתם זורקת דוגמא, אבל זה יכול להיות כל דבר.

אני לא אכנס יותר, אבל נסו להיכנס קצת למישור גבוה יותר של קומוניקציה, ולראות מה חוזר אליכם, ואני לא יודעת מה זה הסימן הזה בשבילכם. אולי איזה אות מסוים? איזו מלה מסוימת? איזו תגובה מסוימת? אם אתם קצת מחוברים למישור הרוחני, ברמה הזאת יהיה איזה סימן שיבוא אליכם. יהיה איזה סימן, אבל אתם צריכים להיות מאוד קשובים לשמה. מאוד קשובים, וכדי שזה יקרה, כמובן צריכה להיות הקארמה הנכונה.

מאיפה היא תבוא? מהרבה חסד. הרבה חסד. אנחנו נדבר על זה, איך מוצאים בני זוג רוחניים. הרבה חסד. אתם צריכים להיות על דרך שרוצה לעשות טוב בעולם, ואז הקארמה הזאת תביא אליכם את החוכמה הזאת של הסימנים ותוכלו לתקשר שמה.

יש עוד חלק. פה כתוב לכם Yun ו-Chö. יש את החלק של ה-Chö. אני חושבת שאני אעשה את זה אחרי ההפסקה.

לפני שאנחנו נצא להפסקה, יש כאן בינינו כמה אנשים שלומדים את הדברים האלה כבר הרבה זמן ומיישמים את הדברים האלה בחייהם, וראו תוצאות בחייהם וחייהם השתנו, וכתוצאה מכך הם החליטו ללמד את הדברים האלה לאחרים כי הם ראו כמה ברכה זה הביא לחיים שלהם, והם רוצים לאפשר את זה לאחרים; או שהם מלמדים אנשים אחרים או שהם מאפשרים ל-teachings האלה לקרות, והאנשים האלה נמצאים כאן והייתי רוצה, כל אחד מכם שמאפשר את ה-teachings האלה, שהוא תלמיד או עוזר לנו באיזושהי צורה, שתקומו.

קומו בבקשה כדי שאנשים שרוצים לדבר יותר, יוכלו לגשת אליכם בהפסקה, ואם יש שאלות, אם יש רצון לברר פרטים, כן, אז יש שם את לירן ורעות ואינה ויובל, ונעמי ולאה כאן, ואורית ודורית ודודו ושוקי ומרי ורויטל ויעל ורון ואבי ועמית שמה, וסקוט (מי שרוצה באנגלית). גשו אליהם בהפסקה. התעניינו מה זה עשה בחיים שלהם? איך אתם יכולים להתחבר ללימוד הזה אם זה מעניין אתכם להתחבר אליו? השתמשו בהם. אם אתם רוצים לדבר איתי בהפסקה, אתם מוזמנים גם כן.